

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Ректор

Валентина АРАНЧІЙ

«18» жовтня 2021 р.

ПРОГРАМА

**вступних випробувань з української мови та
української мови і літератури для здобуття ступеня
бакалавра (магістра ветеринарного спрямування)**

ПОЛТАВА 2021

Програму підготувала голова предметної комісії кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри гуманітарних і соціальних дисциплін О. Мокляк.

ВСТУП

Програма вступного випробування з української мови та української мови і літератури містить вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учасників із цих навчальних предметів, а також конкретизує, що повинен знати та вміти випускник навчального закладу в межах визначених тематичних розділів. У блоці «Українська література» наведений перелік літературних творів, які виносяться на зовнішнє незалежне оцінювання.

Матеріал програми розподілено за такими розділами:

1. Українська мова:

- «Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія»;
- «Лексикологія. Фразеологія»;
- «Будова слова. Словотвір»;
- «Морфологія»;
- «Синтаксис»;
- «Стилістика»;
- «Розвиток мовлення».

2. Українська література:

- «Усна народна творчість»;
- «Давня українська література»;
- «Література кінця XVIII–початку XX ст.»;
- «Література XX ст.»;
- «Твори українських письменників-емігрантів»;
- «Сучасний літературний процес (кінець XX - початок XXI ст.)».

Програма завдань складена відповідно до Програми зовнішнього незалежного оцінювання з української мови і літератури (наказ Міністерства освіти і науки України від 26.06.2018 р. № 696).

УКРАЇНСЬКА МОВА

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія	Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування <i>у-в, і-й</i> . Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [є], [и], [о] в коренях слів. Сполучення <i>йо,ьо</i> . Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис <i>и</i> та <i>ни</i> у прикметниках і дієприкметниках, <i>не</i> з різними частинами мови	<i>Учасник (учасниця) ЗНО повинен (повинна) вміти:</i> Розташовувати слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм (згідно 3 додатком); визначати звукове значення букв у словах; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування <i>у-в, і-й</i> ; розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила
2.Лексика Фразеологія	Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми	Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні
3. Будова слова. Словотвір	Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова	Визначати значущі частини й закінчення слова; розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні
4. Морфологія 4.1. Іменник	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань <i>пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно</i> і под.)	Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями
4.2. Прикметник	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий способи їх. творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників	Розпізнавати й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізняти правильні форми прикметників від помилкових
4.3. Числівник	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат	Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат
4.4. Займенник	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична	Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізняти правильні форми

	роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників	займенників від помилкових, правильно використовувати їх у мовленні; правильно писати неозначені й заперечні займенники
4.5. Дієслово	Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на <i>-но</i> , <i>-то</i>). Безособове дієслово. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на <i>-но</i> , <i>-то</i> . Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот	Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособове дієслово; визначати види, часи й способи дієслів; відрізняти правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів. Розпізнавати дієприкметники (зокрема відрізняти їх від дієприслівників), визначати їхні морфологічні ознаки й синтаксичну роль; відрізняти правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники, дієприкметникові звороти та безособові форми на <i>-но</i> , <i>-то</i> в мовленні. Розпізнавати дієприслівники, визначати їхні морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізняти правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами
4.6. Прислівник	Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на <i>-о</i> , <i>-е</i> , утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу	Розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізняти правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; правильно писати прислівники й сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні
4.7. Службові частини мови	Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників. Сполучник як частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови. Частка як службова частина мови. Правопис часток	Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні. Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізняти сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні. Розпізнавати частки; правильно писати частки
4.8. Вигук	Вигук як частина мови. Правопис вигуків.	Розпізнавати вигуки й правильно їх писати
5. Синтаксис	Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення	Розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення
5.1. Словосполучення.		
5.2. Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю; другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)	Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення)

5.2.1. Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком. Тире між підметом і присудком.	Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком
5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот	Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні
5.2.3. Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).	Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні
5.2.4. Просте ускладнене і речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями й реченнями, їхнє значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні	Розпізнавати просте речення з однорідними членами; звертаннями; вставними словами, словосполученнями й реченнями; відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.2.5. Складне речення	Типи складних речень за способом зв'язку їхніх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення	Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті
5.2.5.1. Складносурядне речення	Складносурядне речення, його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Розділові знаки в складносурядному реченні.	Розпізнавати складносурядні речення; комунікативно доцільно використовувати їхні виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні
5.2.5.2. Складнопідрядне речення	Складнопідрядне речення його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних частин: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них	Розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними; визначати основні види підрядних частин, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні
5.2.5.3. Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні	Розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.2.5.4. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому	Розпізнавати складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них

5.3. Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою, Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом	Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом
6. Стилїстика	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.	Розпізнавати стилї мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування
7. Розвиток мовлення	Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат: мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне, мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту, зв'язність, комунікативність, членованість у інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів	Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети; формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання.

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

Назва розділу	Зміст літературного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
1. Усна народна творчість	Загальна характеристика календарно-обрядових, суспільно-побутових і родинно-побутових пісень. Пісні Марусі Чурай. «Віють вітри, віють буйні», «Засвіт встали козаченьки» Історичні пісні. «Ой Морозе, Морозенку», «Чи не той то хміль» Тематика, образи, зміст народних дум і балад. «Дума про Марусю Богуславку» Балада «Ой летіла стріла»	<i>Учасник (учасниця) ЗНО повинен (повинна) вміти:</i> - розрізняти, види й жанри усної народної творчості: різновиди календарно-обрядових пісень (щедрівки, колядки, веснянки, русальні, купальські і жниварські пісні); суспільно-побутові, історичні й родинно-побутові пісні; думи, балади; - визначати провідні мотиви творів усної народної творчості, їхні художні особливості; - розрізняти літературні роди, види й жанри; - співвідносити літературний твір із відповідним літературним напрямом, стилем, течією; - визначати тему, ідею, проблематику літературних творів; - характеризувати літературних героїв, коментувати їхні вчинки; - визначати художні образи і їхню роль у літературному творі; - упізнавати літературних героїв за їхніми цитатними характеристиками й репліками;
2. Давня українська література	«Повість минулих літ» (уривки про заснування Києва, про помсту княгині Ольги) «Слово про похід Ігорів». Григорій Сковорода. «De libertate», «Всякому місту – звичай і права», «Бджола та Шершень»	- визначати, сюжетні й позасюжетні елементи літературних творів, їхні композиційні особливості; визначати провідні мотиви ліричних творів; - аналізувати мову літературного твору; - знаходити художні засоби й визначати їхню роль у літературних творах; - співвідносити фрагмент літературного твору з його назвою та автором; - співвідносити письменників з фрагментами їхніх творів, а також з висловами митців та літературних критиків про них та їхні твори; - знати псевдоніми й справжні імена письменників, належність їх до літературних епох, шкіл, угруповань;
3. Література кінця. XVIII- початку XX ст.	Іван Котляревський «Енеїда», «Наталка Полтавка» Тарас Шевченко. «Катерина», «Кавказ», «Сон («У всякого своя доля...»)), «І мертвим, і живим, і ненародженим...», «Заповіт» Пантелеймон Куліш. «Чорна рада» Іван Нечуй-Левицький «Кайдашева сім'я» Панас Мирний. «Хіба ревуть воли, як ясла повні?» (1,4 частини), Іван Карпенко-Карий «Мартин Боруля» Іван Франко «Захар Беркут», «Чого являєшся мені у сні?», «Мойсей»	

4. Література XX ст.	<p>Михайло Коцюбинський. «Тіні забутих предків», «Intermezzo» Василь Стефаник «Камінний хрест» Ольга Кобилянська. «Valse mefancolique» Леся Українка. «Contra spem spero!», «Лісова пісня» Микола Вороний. «Блакитна Панна» Олександр Олесь. «Чари ночі» «О слово рідне!» «Орле скутий!» Павло Тичина. «Пам'яті тридцяти», «Ви знаєте, як липа шелестить», «О панно Інно». Максим Рильський «У теплі дні збирання винограду...» Микола Хвильовий. Я (Романтика)» Володимир Сосюра «Любіть Україну!» Валер'ян Підмогильний «Місто» Юрій Яновський. «Майстер корабля» Остап Вишня «Моя автобіографія», «Сом» Микола Куліш. «Мина Мазайло» Богдан-Ігор Антонич «Різдво» Олександр Довженко. «Зачарована Десна» Андрій Малишко. «Пісня про рушник» Василь Симоненко. «Ти знаєш, що ти людина?» «Задивляюсь у твої зіниці», «Лебеді материнства» Василь Голобородько «Наша мова» Олесь Гончар «Модри Камень» Григор Тютюнник. «Три зозулі з поклоном» Василь Стус. «Господи, гніву пречистого...» Іван Драч. «Балада про соняшник» Дмитро Павличко. «Два кольори» Ліна Костенко. «Страшні слова, коли вони мовчать...», «Маруся Чурай»</p>	<ul style="list-style-type: none"> - визначати місце і роль письменника в літературному процесі; - пояснювати поняття «розстріляне відродження», «київські неокласики»; «працька школа поетів», «шістдесятництво», «дисидентство »; - орієнтуватися в основних тенденціях розвитку сучасної літератури; <i>Учасник (учасниця) ЗНО повинен (повинна) знати такі теоретико-літературні поняття:</i> <ul style="list-style-type: none"> - літературні роди: драма, епос (ліро-епос), лірика; - лірика; її тематичні різновиди та жанри: інтимна, громадянська; (патріотична), пейзажна, філософська; верлібр, ліричний вірш, пісня, послання, сонет; - епос та його жанри: новела, повість, роман, різновиди повісті та роману, усмішка; - драма та її жанри: власне драма, драма-феєрія, комедія, трагікомедія; - ліро-епос та його жанри: байка, балада, дума, історична пісня, поема; - літературні напрями, стилі, течії: бароко, класицизм, реалізм, модернізм: (експресіонізм, імпресіонізм, символізм, неокласицизм, неоромантизм); постмодернізм як явище в сучасному літературному процесі; - ліричний герой, персонаж, прототип, художній образ; - тема, ідея, мотив, проблематика художнього твору; конфлікт у драматичному творі; - композиція художнього твору (сюжет, сюжетні й позасюжетні елементи); - види комічного: бурлеск, гротеск, гумор, іронія, сарказм, сатира, травестія; - художні засоби: алегорія, алітерація, алюзія, анафора, антитеза, асонанс, гіпербола, епітет (постійний епітет), епіфора, інверсія, метафора, метонімія, оксиморон, паралелізм, персоніфікація, порівняння, рефрен, риторичне звертання, риторичне запитання, символ, тавтологія
5. Твори українських письменників-емігрантів	<p>Іван Багряний. «Тигролови» Євген Маланюк. «Уривок з поеми»</p>	
6. Сучасний літературний процес (кінець XX-початок XXI ст.)	<p>Загальний огляд, основні: тенденції. Постмодернізм, як . літературне явище</p>	

Перелік слів із нормативним наголосом

А	віднести	Е	Індустрія
агрономія	відомість (<i>стисок</i>)	експерт	К
алфавіт	відомість (<i>повідомлення, дані, популярність</i>)	Є	камбала
аркушик	вірші	Єретик	каталог
асиметрія	віршовий	алюзі	квартал
Б	вітчим	З	кишка
багаторазовий	Г	завдання	кілометр
безпринципний	гальмо, гальма	завезти	кінчити
бешкет	глядач	завести	колесо
благовіст	горошина	завжди	колія
близький	граблі	завчасу	копчений
болотистий	гуртожиток	загадка	(<i>дісприкметник</i>)
бородавка		заіржавілий	копчений
босоніж	Д	заіржавіти	(<i>прикметник</i>)
боязнь	данина	закінчити	корисний
бурштиновий	дано	закладка (<i>у книзі</i>)	косий
бюлетень	дециметр	закрутка	котрий
В	дещиця	залишити	крицевий
ваги (<i>у множині</i>)	де-юре	заміжня	кроїти
вантажівка	джерело	занести	кропива
весняний	дивлячись	запонка	кулінарія
вигода (<i>користь</i>)	дичавіти	заробіток	курятина
вигода (<i>зручність</i>)	діалог	заставка	Л
видання	добовий	застібка	лате
визвольний	добуток	застопорити	листопад
вимога	довезти	звисока	літопис
випадок	довести	здалека	люстро
виразний	довідник	зібрання	М
висіти	догмат	зобразити	мабугь
витрата	донести	зозла	магістерський (<i>про</i>
вишиваний	донька	зрання	<i>вчений ступінь</i>)
відвезти	дочка	зручний	маркетинг
відвести	дрова	зубожіння	мережа
відгомін		І	металургія

міліметр

Н

навчання

нанести

напій

наскрізний

начинка

ненавидіти

ненависний

ненависть

нести

ніздря

новий

О

обіцянка

обрання

обруч (*іменник*)

одинадцять

одноразовий

ознака

олень

оптовий

осетер

отаман

оцет

П

павич

партер

пекарський

перевезти

перевести

перекис

перелік

перенести

перепад

перепис

піала

підданий

(*дієприкметник*)

підданий (*іменник*,

істота)

підлітковий

пізнання

північ

піцерія

подруга

позначка

помилка

поміщик

помовчати

поняття

порядковий

посередині

привезти

привести

приморозок

принести

причіп

проділ

проміжок

псевдонім

Р

разом

ремінь (*пояс*)

решето

ринковий

рівнина

роздрібний

розпірка

рукопис

русло

С

сантиметр

свердло

середина

сеча

симетрія

сільськогосподарський

сімдесят

слина

соломинка

статуя

стовідсотковий

стрибати

Т

текстовий

течія

тигровий

тисовий

тім'яний

травестія

тризуб

тулуб

У

український

уподобання

урочистий

усередині

Ф

фартух

фаховий

феномен

фольга

форзац

Х

хаос (*у міфології:*

стихія)

хаос (*безлад*)

Ц

царица

цемент

центнер

цінник

Ч

чарівний

черговий

читання

чорнозем

чорнослив

чотирнадцять

Ш

шляхопровід

шовковий

шофер

Щ

щелепа

щипці

щодобовий

Я

ярмарковий

Типи завдань та шкала оцінювання вступного випробування з української мови і літератури

Вступне випробування з української мови і літератури складається з двох частин: «Українська мова» (15 завдань) та «Українська література» (14 завдань). Разом – 29 завдань. Максимальна кількість тестових балів – 50. Максимальний рейтинговий бал – 200 балів.

Передбачено виконання двох типів тестових завдань: 1) закрите завдання із простим множинним вибором (одновибіркове); 2) закрите завдання на перехресну відповідність.

Таблиця. 1.

Типи завдань вступного випробування з української мови і літератури та схеми нарахування балів за виконання завдань

Тип / опис завдання	Схема нарахування балів
Закрите завдання із простим множинним вибором (одновибіркове). Завдання складається з основи та чотирьох варіантів відповіді, з яких лише один правильний. Завдання вважається виконаним, якщо учасник вступного випробування вибрав і позначив відповідь у вкладці до письмової роботи.	0 або 1 бал: 1 бал , якщо вказано правильну відповідь; 0 балів , якщо вказано неправильну відповідь або відповіді на завдання не надано.
Закрите завдання на перехресну відповідність. Завдання складається з основи та двох стовпчиків інформації, позначених цифрами (ліворуч) і буквами (праворуч). Виконання завдання передбачає встановлення відповідності (утворення «логічних пар») між інформацією, позначеною цифрами та буквами. Завдання вважається виконаним, якщо учасник вступного випробування поряд із цифрою (від 1 до 4) записав букву (від А до Г) у вкладці до письмової роботи.	0, 1, 2, 3 або 4 бали: 1 бал – за кожну правильно встановлену відповідність («логічну пару»); 0 балів за кожну встановлену неправильну відповідність, якщо не вказано жодної правильної відповідності («логічної пари») або відповіді на завдання не надано.

Перевірка вступного випробування здійснюється фронтально за традиційною методикою. Загальний час, відведений на вступне випробування, – 90 хв.

Результати вступного випробування оцінюється за шкалою 100–200 балів. Переведення тестових балів (1–50 балів) у рейтингову шкалу (100–200 балів) здійснюється відповідно до таблиці 2.

Таблиця 2.

**Шкала оцінювання вступного випробування
з української мови і літератури**

<i>Тестові бали</i>	<i>Бали за рейтинговою шкалою</i>
1	Не склав
2	Не склав
3	Не склав
4	Не склав
5	Не склав
6	Не склав
7	Не склав
8	Не склав
9	Не склав
10–11	100
12–13	105
14–15	110
16–17	115
18–19	120
20–21	125
22–23	130
24–25	135
26–27	140
28–29	145
30–31	150
32–33	155
34–35	160
36–37	165
38–39	170
40–41	175
42–43	180
44–45	185
46–47	190
48–49	195
50	200

Таблиця 3.

**Шкала оцінювання вступного випробування
з української мови**

<i>Тестові бали</i>	<i>Бали за рейтинговою шкалою</i>
1	Не склав
2	Не склав
3	Не склав
4	Не склав
5	Не склав
6	Не склав
7	Не склав
8	Не склав
9	Не склав
10	100
11	105
12	110
13	115
14	120
15	125
16	130
17	135
18	140
19	145
20	150
21	155
22	160
23	165
24	170
25	175
26	180
27	185
28	190
29	195
30	200

Типи завдань та шкала оцінювання вступного випробування з української мови

Вступне випробування з української мови складається з 15 завдань. Максимальна кількість тестових балів – 30. Максимальний рейтинговий бал – 200 балів.

Передбачено виконання двох типів тестових завдань: 1) закрите завдання із простим множинним вибором (одновибіркове); 2) закрите завдання на перехресну відповідність.

Таблиця 3.

Типи завдань вступного випробування з української мови і літератури та схеми нарахування балів за виконання завдань

Тип / опис завдання	Схема нарахування балів
Закрите завдання із простим множинним вибором (одновибіркове). Завдання складається з основи та чотирьох варіантів відповіді, з яких лише один правильний. Завдання вважається виконаним, якщо учасник вступного випробування вибрав і позначив відповідь у вкладці до письмової роботи.	0 або 1 бал: 1 бал , якщо вказано правильну відповідь; 0 балів , якщо вказано неправильну відповідь або відповіді на завдання не надано.
Закрите завдання на перехресну відповідність. Завдання складається з основи та двох стовпчиків інформації, позначених цифрами (ліворуч) і буквами (праворуч). Виконання завдання передбачає встановлення відповідності (утворення «логічних пар») між інформацією, позначеною цифрами та буквами. Завдання вважається виконаним, якщо учасник вступного випробування поряд із цифрою (від 1 до 4) записав букву (від А до Г) у вкладці до письмової роботи.	0, 1, 2, 3 або 4 бали : 1 бал – за кожну правильно встановлену відповідність («логічну пару»); 0 балів за кожну встановлену неправильну відповідність, якщо не вказано жодної правильної відповідності («логічної пари») або відповіді на завдання не надано.

Перевірка вступного випробування здійснюється фронтально за традиційною методикою. Загальний час, відведений на вступне випробування, – 45 хв.

Результати вступного випробування оцінюються за шкалою 100–200 балів. Переведення тестових балів (1–30 балів) у рейтингову шкалу (100–200 балів) здійснюється відповідно до таблиці 4.

Таблиця 4.

**Шкала оцінювання вступного випробування
з української мови**

<i>Тестові бали</i>	<i>Бали за рейтинговою шкалою</i>
1	Не склав
2	Не склав
3	Не склав
4	Не склав
5	Не склав
6	Не склав
7	Не склав
8	Не склав
9	Не склав
10	100
11	105
12	110
13	115
14	120
15	125
16	130
17	135
18	140
19	145
20	150
21	155
22	160
23	165
24	170
25	175
26	180
27	185
28	190
29	195
30	200